

hed, er der flest ufaglærte. Her må pengene altså målrettes.

Sidst, men ikke mindst tales der meget om tværfaglighed også på det her område, og også på det her område er det utvivlsomt vigtigt. Socialdemokraterne ser gerne, at vi får efteruddannet nogle pædagoger, så denne tværfaglighed bygges ind i mennesker, frem for at vi kan opleve vækst i møder og papirer.

Vi ønsker os det, vi har kaldt en ressourcepædagog, som oven i deres almindelige pædagoguddannelse har indsigt i socialforvaltningens rolle og i specialpædagogikken. Disse ressourcepædagoger skal være spydspids i de institutioner, som har de store sociale udfordringer, og dermed skabe rummeligheden, tværfagligheden og fokus på de udsatte børns behov.

SF's forslag ligger således fint i tråd med Socialdemokraternes ønske på området, og vi går derfor positivt ind i behandlingen af forslaget.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er meget imponeret over fru Sandy Brincks massive opfattelse af begreberne negativ og positiv. Når jeg hører fru Sandy Brinck sige, at Socialdemokraterne vil stemme for, at der skal ske et kvalitetsløft i institutionerne, i stedet for at man skal give forældrene penge for selv at opdrage deres børn, så siger jeg, at det er en negativ tankegang. Den positive tankegang er, at forældrene selv opdrager deres børn, at der er et sammenhold, et samvær imellem børn og forældre i hjemmet. Det er mit udgangspunkt, fru Sandy Brinck har et andet.

Jeg spørger fru Sandy Brinck: Hvad berettiger i grunden fru Sandy Brinck til at sige, at hendes er positivt, mens mit er negativt? Jeg kan også godt give svaret: Det er udelukkende fru Sandy Brincks tro og ideologi. Det vil sige, at vi her er på et område, hvor vi bevæger os på meget farlig grund, for hermed lægges der i virkeligheden op til en rent totalitær tænkning om børn og familie.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kan berolige hr. Søren Krarup med, at vi sådan set også mener, at forældrene selv skal opdrage deres børn, og at forældrene har det overordnede ansvar for deres børn. Det er netop derfor, vi synes, det er lidt mystisk, at statskassen skal betale forældre for, at de selv tager sig af de-

res egne børn i deres eget hjem. Det synes jeg ikke at der er meget liberalisme i og meget ansvarsholdelse over for forældrene i.

Jeg er faktisk ikke skræmt af, at hr. Søren Krarup mener, at dette var en ideologisk tale, for det var det. Socialdemokraterne har alle dage erkendt, at ingen fødes fuldstændig lige. Vi har netop de samfundsmæssige barrierer, der gør, at den lighed, der ligger i, at alle mennesker er ligeværdige, ikke kommer til udtryk. Det er derfor, vi synes, at samfundet har en rolle i at fjerne de barrierer, og i det her tilfælde er det altså for de børn, som fødes ind i nogle familier, som har svære udfordringer. Her vil vi ikke bare se til.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, fru Sandy Brinck skulle være opmærksom på det logiske spring, hun foretager, når hun taler om, at hun ønsker lighed, og så siger, at det er ligeværdighed, der ligger hende på sinde.

Ligeværdighed er noget ganske andet, end at alle er lige. Ligeværdighed er det, der f.eks. ligger i, at vi er lige for Vorherre, at vi er lige for loven. Men at vi skal være lige i fru Sandy Brincks betydning, det betyder, at vi skal være ens. Derfor er denne ideologiske tale til syvende og sidst et udtryk for foragt for den familie, der måske ikke ønsker at være lige på fru Sandy Brincks betingelser.

Derfor vil jeg sige om hele det beslutningsforslag, der er fremsat, at det til syvende og sidst er en totalitær tankegang, der ønsker at gøre familien til en samfundsfunktion, der skal underordnes den rent ideologiske tænkning, der hersker i magtens haller.

Jeg vil sige, at det er negativt. Det, jeg siger, respekten for den enkelte familie, er det positive.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu vil jeg nok bede om, at jeg udlægger mine ord. Lighed for mig er ikke at være ens, lighed handler for mig om, at alle mennesker har ret til at have nogle muligheder for at udleve deres potentiale og deres drømme.

Når hr. Søren Krarup siger, at familierne skal leve efter mine værdinormer, synes jeg, at han er ude i noget, der er langt længere væk fra det her beslutningsforslag, end det sig hør og bør.

Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti stadig væk har en opfattelse af, at hvis børn udsættes for